

UNUTARNJI KRAJOLIK

Velebne kulture, indijska i kineska, neosporno su utjecale na ostale stare civilizacije azijskoga kontinenta o kojima će biti riječi u ovom dijelu knjige. Ipak, moći ćemo razabrati da su pojedine zemlje i krajevi Istoka posjedovali i svoj autohtoni umjetnički izraz, posebnosti i zanimljivosti te vlastite načine asimilacije stranih elemenata.

Sve se to nazire i u prikazima umjetnika koji u naše doba posjećuju Zapad da bi mu predstavili tradicionalnu umjetnost pokreta svojih sredina. U susretu s više takvih suvremenih lučonoša pradačne sakralne i scenske umjetnosti Istoka može se dublje razumjeti mentalitet izvođača, njihov idejni pristup i odnos prema plesačkom zvanju. I začudo, usprkos svim razlikama u oblicima i sadržajima vanjskoga pejzaža, u *unutarnjem krajoliku* scenskih zbiivanja nema mnogo razlike. Njihovo je duševno i duhovno ozračje slično, bez obzira jesu li plesači iz Indije, Kine, Japana ili neke druge istočne zemlje.

Zajedničko je pak obilježje svih istaknutih istočnih plesno-glumačkih skupina da je svaki njihov član vrhunski umjetnik. Sugestivnosti njihovih prikaza pridonosi silna koncentracija izvođača i istovjetnost njihove scenske metamorfoze s unutarnjom transformacijom. Dorečenost, promišljenost i doživljaj svake scenske geste vrlo su uvjerljivi. Sudjelovanje plesačeva duha osjeća se često tako intenzivno da njegovi pokreti odaju dojam bestjelesnosti. A ono što možda najviše opčinjuje jest svježina samog ostvarenja; vrijeme umjesto da gasi, sve više raspiruje kreativnu maštu i potiče umjetnike na uvijek nove varijacije starih tema.

Sve nam to dokazuje da su počeci umjetnosti pokreta obilježeni dubokim misaonim poniranjem u smisao plesa, što je jednako važno kao i sama plesna realizacija.